

عوامل مؤثر در گرایش به کاراته، گزینش یک سبک، عدم موفقیت در ادامه تمرینات منظم کارته گاهای رده های سنی مختلف شهر تهران

مجری: سعید دباغ نیکوخصلت

عضو هیئت علمی دانشگاه تبریز - ۱۳۸۳

کاراته یکی از فنون رزمی است که در جهت توسعه شخصیت از طریق اجرای تمرین بکار می رود. به دلیل المپیکی نبودن این رشته مطالعات انجام شده در این زمینه بسیار اندک و محدود می باشند. از این رو تحقیق حاضر با هدف شناخت عوامل مؤثر در جذب نیروی انسانی به سمت کاراته و همچنین شناخت علایق و مشکلات تمرینی کاراته کاها انجام شد. تعداد ۵۸۱ کاراته کای شهر تهران با رده سنی ۸ تا ۴۹ به طور داوطلبانه در این تحقیق حاضر شرکت کردند. این افراد به سه گروه زیر ۱۴ سال ۱۴ تا ۲۱ سال و ۲۱ سال تقسیم بندی شدند. پرسشنامه ای که حاوی ۱۴ سؤال در زمینه علل گرایش افراد به کاراته علل تمرینات نامنظم و علل تغییر سبک و یا استاد تمرینی تدوین و سپس در میان این افراد توزیع گردید. نتایج بدست آمده با استفاده از نرم افزار SPSS و روش های آماری توصیفی و استنباطی مورد پردازش قرار گرفتند. به منظور بررسی پایایی پرسشنامه از روش آلفای کرونباخ استفاده گردید. از روش آماری کای اسکور برای مقایسه میزان اختلاف و ارتباط متغیر های اندازه گیری شده در بین گروه های مورد نظر استفاده شد. سطح معنی داری آزمون $\alpha=0/05$ در نظر گرفته شد. نتایج تحقیق نشان داد که: ۱- در حدود ۹۱٪ افراد شرکت کننده در طرح جهت شرکت در تمرینات کاراته دارای مشوق تمرینی بوه اند. ۲- کسب نشاط شادابی و تندرستی از مهم ترین علل افراد به کاراته بوده است. و بین سبک های کنترلی و غیر کنترلی نیز تفاوتی دیده نشد. ۳- علل تمرینات نامنظم در سه رده سنی مختلف با هم اختلاف معناداری داشت. ($P=0/00$). ۴- تنها ۳۰/۲٪ از افراد با شناخت قبلی از سبک به انتخاب یک سبک جهت تمرین اقدام نموده اند و بقیه عواملی چون نزدیکی باشگاه بصورت اتفاقی و پیشنهاد دیگران از دلایل انتخاب سبک عنوان نموده اند. ۵- ۶۴٪ از افراد دارای تمرینات نامنظم می باشند و در رده های سنی مختلف علل تمرینات نامنظم تفاوت معناداری را نشان می دهند. در رده سنی زیر ۱۴ سال تکالیف درسی با درصد فراوانی ۵۰٪ و در رده سنی زیر ۲۱ سال نیز تکالیف درسی با درصد فراوانی ۳۰٪ و در رده سنی بالای ۲۱ سال مشکلات مالی با درصد فراوانی ۲۳٪ اولویت اول محسوب می شوند. ۶- بیش از ۶۰ درصد آزمودنی ها با تغییر سبک مواجه بوده اند. و عامل برگزاری مرتب مسابقات سبکی با درصد فراوانی نسبی ۳۳/۲٪ و ثابت ماندن در یک رده کمر بند با درصد فراوانی ۱۷ درصد الویت های نخست در تغییر سبک عنوان شده اند. ۷- اولویت تمایل به انواع تمرین به ترتیب کومیته با ۴۹ درصد، کاتا ۳۱ درصد، کیهون ۱۴ درصد و آمادگی جسمانی ۷ درصد عنوان گردیده است و بین گروه های کنترلی و غیر کنترلی تفاوت معناداری دیده نشد. ۸- بیش از نیمی از افراد

به مبارزات غیر کنترلی علاقه مند می باشند و ۲۵ درصد از افراد تا حدودی علاقه مند می باشند و ۲۰ درصد افراد هیچ علاقه ای ندارند. و نتایج بدست آمده در این زمینه تفاوت معناداری را بین گروه های کنترلی و غیر کنترلی نشان نداده است. بین دو گروه سبک کنترلی و غیر کنترلی تفاوت معناداری در میزان علاقه مندی نسبت به مبارزه وجود داشت. ($P=0/000$) نتیجه اینکه علی رقم ظاهر کاراته که یک ورزش مبارزه ای است در گرایش و جذب افراد به سمت خود بیشتر از نمود ورزشی خود به عنوان وسیله ای برای کسب تندرستی و نشاط مورد توجه قرار می گیرد. گرایش به سبک خاص و با تغییر سبک تمرینی به دلیل ماهیت خود سبک نبوده بلکه عوامل محیطی در این امور تأثیر داشته اند.

واژگان کلیدی: کاراته، کاتا، کومیته، کیهون، سبک تمرینی